

fale disse to af os stillede Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Da jeg nu har Ordet, er det vel naturligt, at jeg udtaler mig om de øvrige Ændringsforslag, der ere stillede, og jeg skal da sige, at det er muligt, at det af 4 ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag heller ikke ganske vil kunne forhindre Lovforslagets Gennemførelse, det kan jeg ikke sige noget bestemt om, i alt Fald tør jeg selvfølgelig ikke udtale mig hverken paa Folketingets eller den højtærede Ministers Vegne; men det forekommer mig dog, at der er en svag Mulighed for, at det Ændringsforslag, der er stillet af de 4 ærede Medlemmer, ikke er en bestemt — hvad skal jeg kalde det — Hindring for Lovens Gennemførelse. Ganske anderledes forholdes det sig efter min Overbevisning med det Underændringsforslag, der er stillet af de 6 ærede Medlemmer. Jeg ved egentlig ikke, hvorfor det kaldes Underændringsforslag; thi jeg ser ikke, at det staar i fjerneste Forbindelse med de Ændringsforslag, der ere stillede af de 4 ærede Medlemmer til § 3 og § 6; dette saakaldte Underændringsforslag er stillet til § 1 og indeholder desuden Forslag om en hel ny Paragraf. Det er imidlertid et underordnet Spørgsmaal, som jeg ikke skal dvæle ved, men jeg kan dog i en vis Henseende betragte det som et selvstændigt Ændringsforslag, thi det er jo aldeles intet i Vejen for, at det kunde vedtages, uden at det andet blev vedtaget, da det ikke er knyttet dertil. Jeg maa derom sige, at det er min Overbevisning — jeg kan selvfølgelig se fejl, men jeg tror ikke, jeg gør det — at Vedtagelsen af dette saakaldte Underændringsforslag er ensbetydende med Lovforslagets Forkastelse, og jeg vilde for mit Vedkommende finde det langt snuere og langt honnettere i alle Retninger, om man enten nægtede Lovforslaget videre Fremme eller ved en motiveret Dagsorden gik over til den almindelige Dagsorden. Dette er efter min Formening at give, som man saa ofte har sagt, Lovforslaget Gift og det en dødelig Gift, og jeg vil derfor opfordre de saa af mine Meningsfæller og Partifæller, der ville agte paa mine Ord, til ligesom jeg bestemt at stemme mod det af 6 ærede Herrer stillede Underændringsforslag, hvortmed jeg overlader til enhveres Forgodtbefindende, hvorledes de ville stille sig over for det af 4 ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag, der for mig ikke synes at være nogen absolut Hindring for Lovens Gennemførelse.

Indenrigsministeren (Bardenfleth):
Som Resultat af de tre ærede Ordføreres

Bemærkninger tør jeg maaske uddrage dette, at de hver for sig have været Talsmænd for en Stemning, som ogsaa i dette høje Ting raader, i den Retning, at det vil være nødvendigt, enten det nu sker gennem dette Lovforslag, eller, saafremt Sagen ikke naar til Ende i denne Samling, da i den følgende Samling at gaa til en Omordning af Forholdene i Esbjerg i den Retning, som dette Lovforslag tilsigter. Det vil, hvis Lovforslaget ikke gennemføres, for mig være et Fingerpeg, i hvilken Retning Regeringen i saa Fald vil have at arbejde til Forberedelse af Lovforslag om denne Sag i næste Samling.

Jeg tilstaa, at det ikke har været mig ganske klart, hvorledes de Herrer, som have stillet de Ændringsforslag, som motiveredes af de to første ærede Talere, ere komne til den Betragtning, at Lovforslagets Tante om Oprettelse af Esbjerg til Rådskab skulde være uigennemførlig efter det foreliggende Lovforslag. Jeg tør tillade mig at henvise til, at Lovforslaget er udarbejdet efter Samraad med mig og efter saa nøje Overvejelse, som det har været muligt i den korte Tid, der har været til Raadighed. Jeg erkender fuldt ud, at begge Rigsdagens Afdelinger ogsaa bør have deres Tid til at overveje Sagen, men jeg har ikke ret kunnet skønne, at der i de Bemærkninger, som fremkom særlig fra det ærede 1ste Medlem for 6te Valgfreds (Roch), er fremført noget væsentligt Moment, som kunde være af saa afgørende Betydning i denne Sag, at det kunde gøre det betænkeligt at overlade det til Regeringen at foretage de videre fornødne Skridt. Jeg tror ikke, at det forholdes sig ret, som det ærede Medlem anførte, at Esbjerg kun vilde faa Skik af en Rådskab efter Lovforslaget, men i Virkeligheden kun vilde blive Handelsplads. Jeg ser ikke, at de forskellige Forhold, som det ærede Medlem omtalte, vilde blive ordnede anderledes eller i alt Fald væsentlig anderledes end i de andre Rådskaber. Det fremgaar af Lovforslagets § 3, 2det Stykke, at vel er Loven af 11te Februar 1863 ikke bindende for Ordningen af den kommunale Bestyrelse i Esbjerg, men paa den anden Side staar der ikke, at man ikke skulde arbejde hen til Indførelsen af disse Stattebestemmelser, og det vilde altsaa ikke komme til at gaa Esbjerg anderledes i saa Henseende, end det er gaaet rundt omkring i alle Landets Rådskaber, hvor Loven af 1863 først efter en lang Mærckles Forløb er bleven virkelig gennemført. Det ligger i Forholdets Natur, som det ærede Medlem jo ogsaa erkendte, at det vil være umuligt straks at gaa til Gennemførelsen af